अनेन ज्ञानमार्गेण मूलाधारं ततः सुधीः ।
एवमभ्यस्य चायम्य अहन्यहनि मारुतं ॥ २८ ॥
जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यते भवबन्धनात् ।
पूर्व्वोक्तदूषिता मन्त्राः सर्व्वे सिद्ध्यन्ति नान्यथा ॥ २९ ॥
ये गुणाः सन्ति देवस्य पञ्चकृत्वो विधायिनः ।
ते गुणाः साधकवरे भवन्त्येव न चान्यथा ॥ ३० ॥
इत्येतत् कथितं सर्व्वं योगमार्गमनुत्तमं ।
इदन्तु धारणाध्यानं शृणुष्वावहितो मम ॥ ३१ ॥
दिक्कालाद्यनवच्छिन्ने कृष्णे चेतो विधाय च ।
तन्मयो भवति क्षिप्रं जीवो ब्रह्मणि योजनात् ॥ ३२ ॥
अथवा समलं चित्तं यदा क्षिप्रं न सिद्ध्यति ।
तदावयवसंयोगाद्योगी योगान् समभ्यसेत् ॥ ३३ ॥
पदाम्भोजे मनो दद्यात् नखकिञ्जल्कचिचिते ।
जङ्घायुग्मे तथा रामकदलीकाण्डशोभिते ॥ ३४ ॥
ऊरुद्वये मत्तहस्तिकरदण्डसमप्रभे ।
गङ्गावर्त्तगभीरे तु नाभौ सिद्धविले ततः ॥ ३५ ॥
उदरे वक्षसि तथा हरेः श्रीवत्सकौस्तुभे ।
पूर्णचन्द्रायुतप्रख्ये ललाटे चारुमण्डले ॥ ३६ ॥
शङ्खचक्रगदाम्भोजदोर्दण्डपरिमण्डिते ।
सहस्रादित्यसंकाशे किरीटकुण्डलद्वये ॥ ३७ ॥

कृष्ण इत्युपलक्षणं ॥

स्थाने स्थाने यजेन्मन्त्री विशुद्धशुद्धचेतसा ।